

ג'לוון מוגדל
לחג הפסח

מוסדות ברסלב שבו בניים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"ץ הרב אליעזר ברלנץ שליט"א

לשון בניים

דברות קודש
מאת מוריינו הרב שליט"א

שבת הגדול

שארם שוכר את הגואה שוה עבורה וזה מיד באה לו הנואלה

כי ברגע שככל ישראל קבלו על עצמן לשוחות את העבודה זורה של המצריים, ולקשרו אותו לברعي המיטה, מיד האירה ספרות התפארת, "אקי"ה אשר אקי"ה". ומיד בשקשרו את השוה לברעי המיטה, כ"ל שוה מראה שכבר התחלו התיקון של קבלת הבזינות באהבה ואמונה במשה, גילה לבוד ה' – כתה, וע"ז היה י' תבך מפיל לו חללים.

התחלו הבכורים להכotta באבותיהם ובחליל פרעה בפלים מהם שמטו במכת בכורות.

בי' האדם הוא אדם, וכייד זוכין שעוזם עשה חלב כמו בלילה שדים נערק ונעשה חלב (שמרמז להמתקת הדינים) ע"ז דום לה', ועל ידי זה זוכים לאota אל"ף, ואז נעשה אדם לשבת על הכסא. ואז זוכין לו"ז שבתוך האל"ף שהוא כלויות הגונן.

כי שבירת הלוחות הייתה ע"ז שפרה ה'ז' של "י"יצ"ר", שמיללתו "ויציר" נעשה א' – י-ו-י", ושני היח"ן הם שני הלוחות, אשר נשארו לא הוא"ו המחברם, שהוא ספרות היסוד, שעל שם היסוד נקראו הלוחות 'לוחות הברית', שהרי יסוד הוא כנגד הברית.

בשורתם והארתם של הלוחות, היה עדיין בספרה היסוד של צער אנפין דאייזלאט, לפני שחשבו לעשוות עגל ולצחק לפניהם, ولكن נקראו לוחות הברית כנ"ל. ולכן צריך לתקן ולהבר מחדש את האל"ף.

ע"ז העnel שהוא ע"ז פרח ה-ו' (ונשתברו הלוחות) שמרמו ליסוד – קדושה

כי כל העבודות זורת שבועלם הם רק כדי להתר עיריות, כי כשיש דיין ויש דיין אין שום מקום לעיריות, וכשאדם מסיר מעצמו את השגחתה ה' ומוסר את השגחו לעגל הזהב, למורות שעדיין קורא לה' "אלקן דאלקיא", – אלקי האלים אחרים.

זהינו שהש"ת אלוקיהם ג'ב, אבל החשוב שמסר הנגנתו והשגחתו למזלות וכוחות הטבע, שזו בעצם שיטוף, והוא הוא בבחינת "אמר נבל בלב אין אלקים" (תhalim יד, א), שנלמד מזה שמקודם הוא נבל ורופא להתייר כל דבר אסור.

ונבל בלביו – שרצו בחטאות לבו, אח'ב הוא צועק אין אלקים כדי להטף הקערה על פיה ולומר "זב אלקים את הארץ" (זוקאל ח, יב), והינו שמשום שרצו להתייר את האstor, טר מחשגתה כ' כנ"ל.

(מתוך אמר "המלכות נקנית בשלושים מעלה")

בשבת הגדול זוכים לקבל את הכוח לקבל בזינות באהבה
בשבת הגדול מקבלים את הארת "אקי"ה אשר אקי"ה", שאד מקובלן את הכה לשtopic על כל הבזינות שאדם צריך לעבור בכל השנה, בבחינת "אקי"ה אשר אקי"ה", שהרי פעמים אקי"ה בגם ד"ס עם האותיות, וכן גימ' של שם 'אקי'ה' באחרויים דהינו א' אה אה' אקי'ה ג'ב יוצא ד"ס, והוא ע"ז השתקה על הבזינות, מושום שכש מבזים ומלבינים פניו של האדם אז בתחילה מאים ואח'ב מלבין וכאייל שפכו דמן).

אדם שלא מקבל בזינות אין לו הויה ואין לו שם אדם

כי אף אחד, לפני שעובר את כל הבזינות שבועלם ולפני שישופכים את כל דמו שבחלל השמאלי, שהם הדמים העכרים שפגם בהם אדם הראשון, עדין לו שום הויה בעולם והוא היה בדמות אדם, בבחינת לב כסיל לשמאלו" (קහلت י', ב), והיין שבשבטמאלו של הלב הדמים הם בבחינת כסיל שchapzi בהתגלות לבו (משל י'ח). – התאות, ולפני שישופכים דמו מכיוון שיש דם בלב שהוא עדין בצד שמאל (לא מבורר) וכל הנגוטז ומחשבותיו הם בבחינת "לב כסיל לשטמאלו".

ובכך בזינות באהבה כל צרי נפלים לפניו
וכשהזוכה לעמוד בכל הניסיונות של הבזינות
ושפיכות דמים, עד שהזוכה ל"לב" חלל בקרבי"
(תhalim קט, בב), דהינו שי"י שמהוויר מהבזינות הלב יהיה חלול מכל הדמים השגורמים לאדם את כל התאות, ואז מאירה לו האריה שמהחלה הימני, ואז ה' מכניע את כל צרי ואוביי ומפלים חללים לפני, כמו שחייב לטיב ע"ז
הביבונות.

זה יתחיל ממכת בכורות ומסתירים משביעי של פסח, שאז נאמר "וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים ויאמינו בה' ובמשה עבדיו" (שמות יד, ל'לא), שرك או התחליל אצלם האמונה. כי א' כבר נשפכו אצלם כל הדמים שבחלל השמאלי, ע"ז שהיו המזרים בזים להם שرك ברכוז וכבר עתדים הם לחזור למצריםים) ובפרט ע"ז משכו ולקחו איש שה לבת אבות", שקשרו את העבודה זורה של המצרים לברעי המיטה, והראו להם שעוד ארבעה ימים שוחחים את האלים שלהם, וגם הם צריכים להתכנס למכת בכורות, שזה מראה שכבר התחליל התקון של קבלת הבזינות באהבה ואמונה במשה, וע"ז היה ר' יוברך מפיל לו חללים. ומביא הבית יוסף (אורח ס' ת'ל) שבשבת הגדול הם בכוריהם המשרים בחיליל פרעה ומובא במדרש שהטו במספר הבכורים שמתו ממכת בכורות, ו'א בפלים ממכת בכורות.

ספר לפרש

"וללו חנימים (גודה של פפח)"

הבחןתי לפטע כי עיגל מהכת שמנע על החור שבו שורכים את השורדים
השתחרר ממקוםו ונתר תלוי באוויר.

מעתה התעוררה בעיה חמורה של טולטול. לא נותרה בידי אפוא כל
ברירה כי אם להותיר את געלי בשדחה ולהמשיך את דרכי אל בית
בשרגלי יחפות".

אולם עתה ניצבת בפני בעיה אחרת: השבת שבת הגדול היא ועל
לשאות את דרישת שבת הגדול. להגעה לכך בבית הכנסת ולשאת את
דרשתי אופן זה בזודאי אין זה ראי, ועל כן מבקש אני כי תשאליל ליל
את געלי למספר שעות רק כדי שאוכל לשאת את דרישת שבת
הגדול..."

ماוחר יותר הזה הרב למיטיבו בכל פה, בקומו: "געליך דברו יפה
מבקש לשאול את הנעלמים למספר שעות. מה קרה?! מתפלא הלה,
והרב מסביר בפשטות: "היום בוקר חזרתי מהישיבה דורך השדה. בדרך

זרשת שבת הגדול על דלתה הבית: בשבת הגדול, נוקש אחד מבני של
הגאון רבינו שמישון פינוקס זצ"ל ומוסר לשכן כי הרב מבקש שייבנס אליו
בהקדם.

השכן ממהר לבית הרב אשר ניגש ישר לעניין: "מה מספר הנעלמים
שלך?" ארבעים ושש" משיב השכן ומכוול לא נעלמת נימת הפליאה על
השאלה המוזרה... הרב מתעלם מפליאתו של איש שישו וմבקש: "אנא
הוא לא הסיר את געליך לרגע ותן לי לדודו אותן".

"בשמהה", משיב השכן אשר טרם מצליח לנחש מה לרבות הקהילה
ולנעלי. הרב ממהר למדוד את הנעלמים, ומשוכנעה לדעת כי הן תואמות
למידותיו, הוא מביר אם יש לאותו אברך געליים אחים. משוננה בחזיב
מבקש לשאול את הנעלמים למספר שעות. מה קרה?! מתפלא הלה,
והרב מסביר בפשטות: "היום בוקר חזרתי מהישיבה דורך השדה. בדרך

שות לשולחן שבת

"חמצ' ביד ישראל, והי זה מוכרו לנכרי ונתנו במתנה (תוספה)"

(ב) לימודו רובינו: "כל מילתא דעבידא לאיגללי לא משקרי בהא אינש", כלומר
אנשים אינם משקרים בדבר העשי
להתגולות, כדי שלא יחזק לשקנים,
וכך בעינויינו שונין לבור בקהלות אודות
דו陶 של בעל המבולת.

(ג) היהודי בעל מבולות שליא יעשה מכירת
חמצ' בדין, יחשב לשותה גמור', משום
שברור שהדבר יסביר לו הפסדים בספרים
גדולים, لكن סביר להניח כי אמת דבר.
גם אם היה הדבר עדין בגדר ספק, ניתן
להקל, וכןربים מהפרטים בתבו,
שהחיות וחמצ' שעבר עלי הפסח הוא
קס מדרבן, ניתן להקל בו בדין ספק
דרבן לקולא (או"ח תמן ט', משנ"ב
סק"ה, ובכפ' הח"ם סק"ז)
(ד) **לסייע:** ניתן לסייע על דברי בעל המבולות
ולקנותו אצלו מוציאי חמצ' לאחר הפסח ולא
שומ' חשש.

(אותו שאלאן)

(ה) כי יהודי (אפיו חילוני), לא ימכור את
היהדות שלו بعد כמה שקלים... וכן ניתן
להניח שאמתה בפי האיש. ונראה להוסיף עוד
ד' סיבות להקל בזה:

(א) בתוספות (פסחים ג: ד"ה ואנא, ובבמota מז.
ד"ה במוחזק) כתבו שהבא לפניו ואומר
"ישראל אני", מאמנים לו, כי רוב
הבאים לפניות יהודות, ישראל
הם",
ונראה שגם בדיינו, אדם שלא מוחזק
ביהדות האומר על עצמו "גוי אני", ניתן
להאמין לו, כי סביר להניח שרוב
המציגים עצםם כגויים, אכן גויים הם.

החמצ' המהדור
שאלת: ספר יהודי, לאחר הפסח נקלעת
לאחת מערי הצפון, ונכנשתי למכלולת מקומית.
לפתע נכורתית - לא בדקתי בכניםתי למכלולת,
האם עשו כאן מכירת חמץ. התבוננתי היטב
לכל הצדדים, אך לא מצאתי את אישור
מכירת חמץ.

"איבdot משוחה?", שאל בעל המכלולת, "לא -
השבתי - אני פשוט מփשח תעודה מכירת
חמצ' לגוי". בעל המכלולת השיב בפליאה,
מכירה לגוי? ידידי היקר, אני בעצמי גוי... אל
תחפש אצל שום אישור, אצל החמצ' הוא
המהדור ביותר שיש, היה ונשאר תמיד ברשות
ערבי!".

כאן עמדתי ונסתפקתי: כיוזע, רשותינו קנסו
שלא יוכל או להנות מחמצ' שעבר עליו
הפסח, שהיא ברשות יהודי בזמן הפסח, ובعلוי
עבר על איסור "בל רדאה".
אבל חמץ של נוכרי שעבר עליו הפסח -
מותר.

חנוך לנער

הרה"ג יהודה מרגולין שליט"א

מח"ט' בשמהה ובנווב לבב'

סדר ליל פסח נחשב אחת החוויות המ שמעות יות כיוות בלוח השנה היהודי. ובצדך, זה מאורע, בו
סולם חוגגים יהוד. וזה מחייב את כל חברה העם, כל העדות וכל הוועדים. זו בעצם החוויה הכיה' יהודית' שיש.
אני מאמין שזו חוויה שצרכיך לדבר עלייה, כי יש בה דברים שהם נפלאים מאר - אם יודעים איך נצלל
אוחם. ואילו אם לא יודעים, הם יכולים להזכיר. ניעז בוה שלוש הנחויות. יכול הייתי לקרווא לנו' שיטים',
אבל זה היה מוזל את החשיבות וממניא את העצממה. מודרך על דרכה יוצר מיט'. מדובר על הדרכה
מעשית ואמיתית לחיזוק של חוויה. זה מושה אוור למלמי.

הילדים. הם לא רגילים לשכט כל קר הרבה ומון בארכואה. הם רוצחים מושה מעניין, אקסן. אין דרך טובה
ירוד מאשר חנינה. החנינה יכולה להוישות על ידי הילדיים עצםם, על ידי אורחים, או מישחו אחר מבני
המשפה. היא יכולה להיות מותננת מורה ראש, או מאולתרת על המקומות. דוקא החלק המעניין ביפור הווא
כאשר אף אחד לא בטוח מה יהיה במשפט הבא.

קחו איזה קטע מסיפור יציאת מצרים. כגון נשמה בא אל פרעה, ודורש: "שלוח את עמי". אחד
מההשכנים הוא הוא משה (ניכר לפ' המגנט שביבר ראש), השני הוא משה (שיש לו מטה' בידו), מתחילה
לדבר... אף אחד לא יודע מה היה במשפט הבא! או שתהנו לילדיים ללחמיש את עשר המכנות (איך המצרים
התיחסו למכת דם, או שחין?) תארו שיחיה בין אריה ודוב במכת ערובה...). או שהאווחים יהלטו להדראות
איך היה קריית ים סוף.

הדרימון של המשתתפים הוא הנובל. להאנימיק. וזה דורך נוכנה, קר עירק ההנוגה. הרי יודעים אנו שע"ז
אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". הרמב"ם ניסח ש"חייב אדם לודדות את עצמו כאילו...".

ספר ישועות

מועד היישועות שעני' המוסדות הקדושים

כבר יודע ממנה שהדריה של שרכשת לפניהם רבות באחד מערי הארץ
מושעת למכירה, ואין קונה.

לפניהם מספר ימים הבתוח לזרום הוראות הקדושים, כמו'ין "ביתה"
שיהיה ל' קונה לדיריה שותקועה זמן רב. בכבוד יומיים כבר הגע מישעו
להתגעין ביריה, ולאחר מכן מאמן, ברוך השם הא榮ש אותה! (יד' ירושלים)

זוקן לשונעה? דוגמ' פרנסת' הצלחה? ערע של קיימת? רפואה?

ח'רין: 037.148.148

גנס!

בתפהה בעשי העיר

יום חיזוק והתגלות בישיבת חכמה ודעת

בישיבה לצעירים חכמה ודעת מסייםים בסיפוק את זמן החורף, ובנהלת הישיבה הוחלט לתגמל את הבחורים אחר החזרה הגוזלה וה מבחון שהתקיימים על כל פרק האיש מקדש.

בימים חמימי האחרון של השנה, השכימו קום בחורי הישיבה ויצאו באיש אחד בלבד לכאן יקב, לתפילה שחרית נלהבת, לאחר מכן נסעו לcker שמשון הגיבור באשתאול, והתפללו לרופאות מורנו הרוב שליט'א ולישועת עם ישראל, בשל אחר מעמד התפילה קיימו הבחורים את עצת רビינו הקדוש, והתבונדו בין עצי יער צרעה, והשיבו את ליבם לפניהם השיח' הכהן.

בסיום התבוננותם התיישבו הבחורים לשוד בზהטא חדא, ולאחר מכן מזמין היחיד בין עצי העיר, בצלם חימדי וישבטי. הרב חיים כץ שיח' הכהן תוכננת מיוחדת עבור הבחורים, והראה פעולמים מרתוקים.

היה זה סיום מורים לימי החורף הארכומים, כשהבחורים הצדיקים שבין לבתיהם אחר זמן ארוך של שנה מעוברת, גודש בתורה ובעבודת השיט'. אכן, נראה שניתן להאות על הבחורים, הכרת פניהם עונתה בהם וכל רואיהם יגידו זרע ברך ה'.

אלנות שלבלבו

רכנת האילנות של ילדי נחמת ציון

בתלמוד תורה נחמת ציון לא שוקטים על השמרנים, והלמידים היקרים מנצלים כל הזדמנות כדי להאהיב ולהחיב את המצוות.

בימים ראש חדש ניסן, יצאו תלמידי **ביתות א' 1 ו-א' 2** לטיור מיוחד בכדי לברך "ברכת האילנות". הלמידים הראו לילדים את הפריחה המדהימה של העצים בעונה זו של השנה, בחודש האביב, והתבוננו ביפי הארץ. מה רבו מעשיך ה'.

כל ילד קיבל דף מיוחד ומעוטר עם הברכה, ויחד בירכו בקול רם, בשכל העוברים ושבים עונים אמן אחר הברכה שנאמרה ברגש רב. שאו סביר עיניכם וראו מי ברא אלה!

להעבות שמות:
037.148.148
שלוחה 2

**תפילה ליום
40 בכוורת המערבי**
ע"י אברכי כולל העיר העתיקה

כל מקום
שהוא קרוב וסגור

להר הבית, שבו רואים
את קركע המקדש ונבי

קדש הקודשים

הוא מועלה ומقدس יותר

רְהִגְדָּת לְבָנֶךָ

שיחת הג מיווחדת עם הרב יצחק לבב שליט"א יועץ חינוכי בתלמוד תורה בחמת ציון
והגדת לבן ביום והוא לאמר

הרב לבב, בעוד כמה ימים יוכל ליל הסדר. בלילה זה, ישנה מצווה דאוריתא של "והגדת לבןך". איך הייתה מציע להורים לקיים את המצווה, איך יוכל האב לרתק את הילדים ולהשריש בהם את האמונה בלילה קדוש זה?

אותהיל בדבר חשוב – כדי לקיים את מצוות והגדת לבן פעם בשנה – צריך להשיקע כל השנה!

כולם, במהלך השנה על החורה להשקייע במצוות חינוך, ליצור קשר קרוב עם הילד ולשוחח עמו בענייני האמונה גם ללא מצוות והגדת לבן, ואז בלילה הזה יוכל להריעף מלא חופণים, הילדים יהיו קשוביים וממושיעים, וילכו שניהם יחדיו.

איך גורמים יליד להקשיב? זה רק עם מאור פנים. חשוב לשתק את הילד בסיפורים, שיהיה חלק מהמסופר. לחתת עניין של חג, או מצווה, ולשואל אותו:

**"סיפור יציאת מצרים
שמע מאבי
השפיעה עליו ובזכות
זה ניצח בתפילה זו
ופעל ישועה לעם
ישראל"**

בפרט אצין לשבח את הנהלת הת"ת, שמשקיעים רבות בכל תלמיד ותלמיד. מטבע הדברים מגיעים אליו מקרים מורכבים יותר, וממש רואים את המסירות של הנהלה והצאות לכל אחד ואחד. אכן, עליהם נאמר "ומצדקי הרבים ככוכבים לעולם ועד".

פסח הוא הזמן של "והגדת לבןך", החג שמוקדש להעברת המסורת מדור לדור, מבן לבנו. פניו אל הרה"ח ר' יצחק לבב שליט"א, איש חינוך ידוע המשמש כייעוץ החינוכי של תלמוד תורה נחמת ציון, שבנשיאותו מוריינו הרב שליט"א, והרב לבב ניאוט להקדיש לנו מזמן כדי לחלק ממנו תובנות מאלפות בחינוך:

**הרב לבב מקבל אותנו במאור פנים,
וראשית כל חוא מבקש לומר כמה מילים:**

ב"ה אני נמצא כאן בת"ת בהפקיד הייעוץ החינוכי כבר מעל שנה, ואכן רואים שהת"ת מתנהל על אדני התורה והיראה, על פי מסורת ישראל סבא. ניכר החינוך התיhor מבית ברסלב.

החוויות לדבר מצווה, ה'ברען' וההתלהבות והחיות בכל דבר, ודבר ובודאי זה מכוחו של – מורנו הרב שליט"א שהשקיע רבות בהקמת המוסדות הקדושים.

גם היום הערבים, כל הפיגועים שהם רוצים לעשוו, אין להם שום כוח, ככל אפס אפסים! רק הקב"ה עושה מה שורצها, והוא רוצה לאלו אותנו ורק לשמר עלינו מכל הרשעים...

במובן כל אחד לפי גיל הילדים שבבית, ידבר בשפה שלהם, אבל בעיקר צריך לראות לשאול אותם שאלות, לשתף אותם במהלך הספר.

בכל השנה גם, אפשר לשתף כך את הילד בפרשות השבוע, לעניין אותו אישית במה שקוראה ומסופר, כך בס"ד נוכל להגיע להבנה והקשבה מלאה.

הרב לבל, ברשותך נשמה שתתיחיש לנוודה אקטואלית בימים אלו. הילדים כולם בבית, מדובר בימים מתחווים של פסח, ומטבע הדברים הילדים בבית לא תמיד יודעים להסתדר בינם, יש מריבות בין האחים, אווירה שלילית לעיתים. איך אפשר ליצור מצב של אווירה ננווחה ורgunaה בבית, شيء בין הזרים, וחול המועד, יהיו ימים חוויתיים עבור הילדים ולא חילתה להיפך?

כדי לתכנן את הימים מראש. מודיעים הودעה דרמטית לילדים – אבא ואמא מזמינים את כולם לאסיפה החשובה. אבא ואמא רוחים לדבר איתכם. ואז מגישים לשולחן קליות וגוגדים, או שוקולדים ובdomה, ואז אומרים – אנחנו רוצים לעשות תוכנית יפה לתקופה הקרובה בעזרת השם.

וכולם, אנשים נשים וטף, כמה מיליוני איש, סבלו את כל הסבלן הנורא והעוזם הזה.

ואיך הקב"ה חוציאו אונთן? איך פינוקים... דבש וחלב מה庵ן, כל תינוק קיבל דבש וחלב מה庵ן, כל מה שהוא שירק קיבל. וכל שנה בזמן זהה זה מתעדיר ומתהדרש, מחרים עכשי ודרף אחרים, אנחנו לא ידעים מה יהיה ומה לעשווות... מהם מרגשיים? אתם לא אפ' אחד מכם, יצאת יש חומות

נחמן, מה אתה אומר על זה, למה אנחנו עושים את זה? מה העניין בזה?

למשל מצוות והגדת לבן – סיפור יציאת מצרים, **לשאלות הילד**: נתן, למה יש מצווה לאבא בספר לנו ביציאת מצרים? הגمرا אומרת שאפילה כולם חכמים כולם בונים, מצה עליינו בספר ביציאת מצרים. יש פירוש חסידי, מצה עליינו מלון בספר – מלוןaben ספר ויהלום, זאת אומרת אני שיריך להיות באורות ובשמחה זואת – באילו בעצמי הייתי ויצאתי ממצרים. כן, אני אני, אתה הוואה אותך עכשו כאן, אני הייתי שם במצרים, איך עבדה קשה! אבנים אלה גודלות – ! ללחוב, להזע, לבנות, והמצרי הרשע עומד עם השוט, איך שזה מואב... וואי וואי... ומה אכלנו כל היום? נראה לך קיבלנו איך אראה טבה בסוף היום? איך! פיטה יבשה וקשה, שחוזל אומרים שהעבדים היו אוכלים את זה כי זה נשיאר הרבה זמן ולא מתעלבל... איך סיוט!

תגיד לי ענקלה, מה הייתה עשווה אם היה שם?

ובאן אפשר להשחיל עוד נושא – איך אני עברתי את זה? איך שרדתי את כל הסבל? אתה יודע איך – בגלל החבטחה של הקב"ה שיוציאו אותנו הזמן זכרתי שהבטיחה להוציא אמאן, או כל הזמן אמרתי, לא נראה! זה לא כך כ' מואב, עוד מעט יוצאים... הקב"ה הבטיח שהוא יגאל אותנו, ואני מאמין בו, וזה נותן לי כח להמשיך ולשרוד!

אבל תאמר לי שמואל אייזיק, מה אתה היה עשה? איך נראה לך היה מסתדר?

ובאן בנקודה זו אפשר לעבור בין הילדים ולשאול כל אחד מה היה עשה, וכל ילד במובן יענה לפי הטבע שלו, יש אלא שיגיזו – אני הייתי מרביץ לו בחזרה, מה הוא חשוב לעצמו כבה לעמוד עם השוט ולהרביץ לאנשימים?! אחר יגיד – אני לא הייתי יוצא מהבית, מתחבא כל היום מתחת למיטה שלא יראו אותי...

אבל מקשיבו ילדים, לא אני בלבד את כל זה, זה עם שלם, שיש מאות אלף גברים, עם הנשים זה מיליון מאותים! עם הילדים – ילדו הרי שישה בכרכס אחת – זה כמה מיליונים של אנשים!

איך עשית את זה? איך הצלחת כבה לעשות את המצווה זו עם כל הקשיים הללו?

האב יודע את גודל החשיבות שיש לו הוא חילקה בשלשלת מסורת התורה מדור לדור, התורה מצווה אותו והגדת לבן ובן בבן, וזאת שבל היהדות עברת בירושה מאב לבן ומדור לדור.

אין זמן מתאים יותר מהג הפסקה, החג שנענוד להשריש את האמונה, בשבייל זה בדיקון.

יש רשיי מיוחד במנינו בספר השופטים. מתוואר שם על גدعון בן יואש, שהוא אחד השופטים בתקופת שפטו השופטים, וכשהיה בצרה התפלל לה' שיוישיע את עמו ישראל,

ורשיי (שופטים ו' י"ג) מביא שם שאמרה: "אמש הקרני אבא את ההלל, ושמעתוי שהיה אומר בצתת ישראל אל מצרים, ועתה נטשנו, אם צדיקים היו אבותינו, יעשה לנו בזכותם, ואם רשעים היו, בשם שעשה להם נפלאותיו חنم כן יעשה לנו, ואיה כל נפלאותיו".

מהרש"י זהה רואים את גודל הכוח שיש לאב להשריש בבנו אמונה בה, כי הרי גדעון היה שופט, ובאיו יואש היה עובד עבודה זרה, ובכמו שמתואר שם בהמשך הפרשה שגדעון לקח את הפר שabayot גידל לעבדה זהה והקריבו לה' בהוראת הנביא, ובכל זאת הספר יציאת מצרים ששמעו מאביו השפיעה עליו ובזכות זה ניצח בתפלתו ופועל ישועה עם ישראל.

אכן עוזר הש"ת וכבר השנה נזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, ולקרות את ההלל בירושלים הבניה אמן.

רק צלחות. אפשר לפרט כל דבר ולהזכיר אותו לפרטים הקטנים.

בארוחת ערב אפשר לחת לבנות הגדלות יותר להזכיר את האוכל, חביש מסויים, או מה שהם בוחרות, לשאול את הילדים הגודלים מי אחראי לעשוות קייננה לקטנים – עד שהאוכל מוכן, אתה אוסף את הקטנים ועשה להם הצגה או מספר להם סיפור.

כשכל ילד יודע היכן מקומו ומה תפקידו בבית, יש לו סיוף, יש לו מוטיבציה לבצע את המטלות שלו בשורה טובה, וכמובן הנהנים. סדר היום ברור, יודעים מה עושים כל יום, וכן נמנעם ויכוחים ומריבות.

ולסימן, הרבה לבב, איך אפשר להפיק תועלות מימי בין הזמן, איזה נקודות מסוימות יכול ההורה להחדיר לבניו דוקא בהיעדר מסגרת, דברים שהוא לא יוכל לקבל במהלך השנה?

הזמן הזה שההוראה נמצא יחד עם הילך הוא זמן איכויות קיר מפה. אני מציע במיוחד לנצל את הזמן לסיפורים צדיקים, ולהזכיר לו דרך זה יואת שמיים.

אפשר להיבns לתוכה הספר, ולהגיד וכי וואי איך הוכיח הזה הצלחה להתגבר על עצמו! אני לא יודע אם הייתה מצליח... מה אתה אומר? הייתה מצליח לעמוד בכזה ניסיון? היה מצליח לעשות כמו מושיעי והוא ליותר לחבר שלך? זה כל כך קשה...

אבל אתה יודע, כשותగברים, ומוטרים,izia she mahshe yesh bishmeyim! אומרים שם איך זה צדיק האיש הזה, איך נפלא הילד הזה, ראיים איך הוא התגבר? ראיים שגם הוא יפה בשם, שייה מוכן בשביבו...

כנראה אתכם לא רוצים שייהי כל הזמן מריבות, אז בוואו נעשה סדר.

למשל, lokhims את היום הראשון של חול המועד, מתחילה עם קימה בטוקר, מושיע – באיזה שעה כדאי ל��? אDEL, מתי לדעתך צריך לgom בטורק? רושמים כל אחד מתי שעת קימה שהוא תיכנן לעצמו.

הלאה, אחרי התפילה, מה עושים בבית? ארוחה בוקר. יפה. מי רוצה להיות אחראי לחזק עגבניות לסלט? שרי ורזה. מצוין, רושמים בדף. מי חותך מלפפונים? רושמים בדף. מי יעזר לאמא להגיש את האוכל לשולחן? מי אחראי לעורך צלחות וסכו"ם? רושמים כל ילד עם התפקיד שבחר לעצמו.

شوאלים – מי רוצה לספר סיפור קצר, להציג פרק תהילים, לשיר שיר יפה? יפי, ענק! רוצה לספר סיפור בארכות בוקר של היום הראשון. ברכת המזון – מי רוצה להיות חזן? נתן בוחר להיות חזן. הוא הולך לברך ברכת המזון בקהל, וכמובן אומרים ביחד אותו מתוך הברכה. אם הוא יכול לברך גם עם המנגינה שעושים בת"ת – מצוין, עוד יותר טוב.

מה עושים אחרי ארוחת בוקר? ביקור אצל הסבתא? טויל? כל משפחה לפי התוכניות שלה, כל ילד בוחר מה הוא מעוניין לעשות באותו יום, וכך מתכנים תוכנית פעולה וסדר יום. ואז שואלים על היום השני – מישחו ורזה להחליף משחו ביום השני? הנה שרה'לה ורזה ביום השני להחליף עם רבקה בתפקיד שטיפת הכלים. יופי! עבשו ארוחות צהרים. מי רוצה להיות אחראי על עיריכת השולחן? מי רוצה לשוטף את האוכל מהמטבח? מי רוצה לשוטף כלים, מי רוצה לשוטף רק כוסות, מי רוצה

סקירה קצרה מדברי הימים של ישיבת ומוסדות ברסלב 'שובו בנים נחמת ציון'

מן הגרא"ש אוירובך זצ"ל בקריאתו לבוא לעזרה, והצטרכו לкриיאתו ממן הגרא"ש אלישיב זצ"ל הגרמי לייפקוביץ זצ"ל הגראייל שטיינמן זצ"ל. מן הגרא"ה קנייסקי זצ"ל הוסיף שורה בכתב ידו בקורסו לבוא לעזרה הישיבה.

לקריאות קודש אלו החטוט גודלי הרבנימ בירושלים כמו הגאון רבי יעקב שכני שליט"א, והצטרכו להחטמו ממן הגרא"ה זקח צדקה שליט"א ועוד.

כמו כן יצא דין העדה חרדיות הගאון הצדיק רבי משה הלברטשטיים זצ"לديد היישיבה ומגדלן מוקירה בקריאת הצללה עבור המוסדות, והצטרכו אליו גאנוני ירושלים הגאון רבי אברהם יוסף זצ"ל ואונזר זצ"ל, יוסף ליברמן, וכן חשובי מורי ההוראה הגרמי פוקס והגרא"ר נפתלי נסבויים שליט"א

גם דין העדה חרדיות הגאון רבי מאיר בראנדסדורפר זצ"ל הגענו למבנים וחולוקות תעוזות, ועמד הרבה לימין הישיבה | קידיש: כתבה שפורסמה במנין התהודות אב תשע"ח |

לשוחות נצח

באחזקת מוסדות ברסלב
שובו בנים נחמת ציון'
שבשניות מודנו הרב שליט"א

ישיבת גת צעירים כ-150 תלמידים	תלמוד תורה נחמת ציון כ-380 תלמידים	נדי בים נחמת ציון כ-120 תלמידים
ספир טכני כ-500 תלמידים	בית ספר אוניברסיטאי כ-280 תלמידים	נדי בנות בית ספר ב Burgess כ-140 תלמידים
חוות תפילה ומחזירות נחמת ציון	ישיבת תומכי תורה כ-30 תלמידים	ישיבת טבאה נזמי כ-40 תלמידים
סניף צעירים ישיבת הראשה כ-40 תלמידים	סניף נחמת ציון כ-80 תלמידים	סניף עתניאל כ-250 תלמידים

קו חיל באחזקת המוסדות הקדושים
חינו כעת 03-7-148-148

העסקה עד בה עם בעלי תשובה להמלצות אלו בתוככי החסידות. לצורך כך הלו המפריעים לגודלי א"ש שנisoו למונע את המהלך, אולם רבי לוי יצחק עמד איתן לצד הישיבה וכיוון את דרכה. כך גם היה עם הרה"ה את הרה"ה ר' מרדכי אלעזר רובינשטיין זצ"ל: שבמוקם לשמעו לדבריהם חזק התורה בבני ברק

טרם שעברו והגיעו לירושלים / ולאחר מעבר הישיבה לירושלים ההמלצות על הישיבה הם יותר מרבני ירושלים, כמו המלצת חברי

הבד"ץ של העדה חרדיות בהם מתנססות התיימותם של ממן

המנחת יצחק זצ"ל וממן הגראי"ע פישר זצ"ל, המלצה ממן הגרא"ע

ישראל ממן הגרא"ש ואונזר זצ"ל, וכן רבים מגדולי

ישראל ממן הגרא"ש ואונזר זצ"ל, שכך מכתב המלצה בשנת

תש"מ, והואיף שניית יוזח זאת

בעיר העתיקה יצא רבי מאיר מגדרו והשمعו ביטויי הערכה גוזלים

מורינו הרב שליט"א השיקע בישיבה את תמצית חלבו ודמו,

ויתכן שהיכרתו הראונה את

הישיבה הייתה ע"י הגאון רבינו הרב האגר זצ"ל שלמד עם רבי

בעל האגר זצ"ל עת התגורר הרב מאיר בחברותא עת התגורר הרב

האג"ר בעיר אשדוד ושימש כדין

שליט"א ביתא הגה"צ רבי משה

הלברטשטיים זצ"ל: "הרבר בולד לא

עשה בעלי תשובה, הוא עווה

צדיקים גמורים !

הרה"צ רבינו בנימין זאב חזון זצ"ל: התבטיא לא אחת בשבח

הישיבה הקדושה באומרו

התקופות שונות, החל בימי הקמת

הישיבה בסוף שנת תש"ז ובעיר

המקדש שמחפלים שם צפיפות

באל, שעדו לא נשמעו מעולם ! עד

לא שמענו בכלל תפילות וכזו

התקשרות ! (כפי ר"ש ולד).

מורינו רבינו לוי יצחק בנדר זצ"ל:

הקמת ישיבת שובו בנים היתה

בעידוזו והכוונתו של רבינו לוי יצחק

זצ"ל. רבים ניסו להתנגד ולהפריע

למהלך, בטען שזה שנייה ממה

שהיה עד כה בברסלב, שלא

פעם אחת דבר עמי ואמר במתגעגע: איך לוקחין חבריא במו שהה אל רבי שמעון בר יוחאי וכיושא, ואני הייחוי גם כן תוחב ראיyi בינם. אחר כך ענה ואמר: מנסתם איך שהה נמצאת חבריא, דהיינו אני רabi שלחט". (כי מוהין סמן רפה").

ישיבת הדגל שהוקמה בברסלב שיעילבה בחוכה הרבה בעלי התפעלותו מהפירות המבוימים של דבר ולחסדים מן המניין; והיא זו שבעקבותיה ומוכחה הוקמו עוד עשרה ישיבות בברסלב - נציג כמה גוררים בשבח מעלה ותוקפה כפי אשר נשמע מפי גודלי זקנין א"ש, אשרῆה מעדים ובמקומות בהם יקר גודל מעלה המוקם כי נראה הוא ---

הישיבה אמנס החלה את פעילותה כבר בשליחי שנת תש"ג, אבל התמסדה יותר בשנות תש"ה.

מורינו הרב שליט"א השיקע בישיבה את תמצית חלבו ודמו, והותמצאות ניכרו היטב בשנותה. הרב שליט"א היה כ"ב מסור לישיבה עד שלו היה לו זמן לדברים אחרים. את תוצאות עמלו של מורינו הרב מאיר בחברותא עת התגורר הרב האגר זצ"ל שלמד עם רבי מאיר בחברותא עת התגורר הרב האגר בעיר אשדוד ושימש כדין בה, ובה בעת לימוד בישיבת שובי בניים בניי ברק.

גם האדמו"ר מטהHASH זצ"ל הפליג

במעלתה של הישיבה הקדושה, באמצעותו של רבוי לוי זר שמלול

בבית מדרשו של רבוי לוי זר שמול מקומות מקדש ...

ההמלצות על הישיבה מתחקלים

בניהם הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל, רב אונזר זצ"ל אב"ד אגדות ישיבת שובי

בשנת תש"ה, בתקופה זו,

ההמלצות הם בעיקר מגודלי ישראל מבני ברק, כמו המלצה מרדכי

הטיטיפלד זצ"ל (עליה כתוב לנו מון הגרא"ה קנייבסקי זצ"ל שהוא מאיש

שוז כתיבת אבוי), הגאון רבי יעקב לאב"ד רבה של ב"ב, גאב"ד חוג

חתם סופר הגרא"ש אונזר זצ"ל,

כמו גם מכתבו של ראב"ד

אטמר באורה"ב הגאון ר' ישראלי משה פרידמן

שליט"א, האדמו"ר ישיבת גת צעירים

אוירובך זצ"ל מוויזבון מושב

ישועה בער רוטנברג זצ"ל.

